

Griffienummer :

Repertoriumnummer : 1308

Vonnisdatum : 06.09.2005

PRO JUSTITIA

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

—	, wonende te :	bediende, geboren te	op
Belg.			
2.	, wonende te	loodgieter, geboren te	op
Belg.			
3.	wonende te	huisvrouw, geboren te	op
Belg.			

Verdacht van:

te

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

van 11 oktober 1993 tot 09 januari 2004

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd of geweest zijnde

nr. eigendom van:

geboren te op

wonende te

en ars.

er , eigendom van:

geboren te op en
geboren te op

samenwonende te

ingevolge akte van schenking dd. verleden voor notaris met

standplaats te , voor wat betreft perceel nr. : ingevolge akte van

aankoop dd. verleden voor notaris met standplaats te

: ingevolge akte van ruil met datum onbekend:

ingevolge akte van deling dd. en verleden voor notaris

te , voor wat betreft de overige percelen:

De eerste,

Op het perceel met nummer :

- Een woning in L-vorm
- Een duiventil, gebouwd tegen de achtergevel van voorsz. woning
- Een houten tuinhuisje van 6 m x 6 m met rondom een verharding, waarbij de voorkant van het terras is uitgebouwd als een gedeeltelijk overdekt terras
- Twee volières
- Een duivenhok, bestaande uit 2 met elkaar verbonden delen.

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen in stand te hebben gehouden.

De tweede en de derde,

Op de percelen met nummers

en :

- Een winkel, toonzaal, magazijn en werkplaats

- Een stapelplaats met een lengte van ca. 50,40 m en een breedte van ca. 39 m
- Een overdekte laadplaats met een lengte van 34,5 m en een breedte van ca. 17 m
- Een duivenhok met een lengte van ca. 17,70 m en een breedte van ca. 19,50 m
- Een werkhuis met daarin een duivenhok met een lengte van 14,70 m en een breedte van 11,70 m met achteraan een afdak dienstig als beschutting voor pluimvee
- Een paardenstal, opgericht in grijze snelbouwblok en afgedekt met een lessenaarsdak in golfplaten
- Een verzande Trainingspiste voor paarden, omgeven door een afsluiting in houten beplanking en met 1-delige hekken, met een lengte van ca. 48 m en een breedte van ca. 24 m
- Een afdak-stapelplaats met een breedte van ca. 11,70 m en een lengte van ca. 35 m
- Een verharding in de omgeving van de bedrijfsgebouwen

VERBETERING EN AANVULLING:

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien art. 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement dd 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 250 euro per dag bij niet-nitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het 2^e hypothekkantoor te _____ op 10/09/2004,
_____ en ambtshalve ingeschreven.

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

- Mr. , advocaat te en Mr. ,
advocaat te , vertegenwoordigen beklaagden, die ter
zitting niet verschenen.

*** *** ***

De dagvaarding dient als volgt te worden verbeterd en aangevuld:

Verdacht van te vanaf 11 oktober 1993 tot minstens 9 januari 2004 een aantal constructies in stand te hebben gehouden zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning.

1.

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16,36,38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26 april 2000 (B.S. van 29 april 2000), zoals gewijzigd bij decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft (B.S. 22 augustus 2003).

Tijdens de geïncrimineerde periode werden de ten laste gelegde feiten strafbaar gesteld door de artikelen 44, 64 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gewijzigd bij de artikelen 2,99,146,147,149,153 en 160 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999.

Aan de constitutieve elementen van de ten laste gelegde misdrijven en aan de minimale crop gestelde straffen werd echter niet geraakt.

2.

De feitelijk strafbare gedraging in hoofde van beklaagden bestaat erin dat zij zonder een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een aantal wederrechtelijk opgerichte constructies in stand hebben gehouden.

De instandhouding van wederrechtelijk opgerichte constructies vormt een voortdurend misdrijf, zodat beklaagden ten onrechte voorhouden dat de strafvordering van het openbaar ministerie zonder voorwerp zou zijn wegens verjaring.

3.

Eerste beklaagde is de eigenaar van een onroerend goed gelegen te
, kadastraal gekend onder

Tweede en derde beklaagden zijn de mede-eigenaars van een onroerend goed gelegen te
en kadastraal gekend onder
en

Dit perceel ligt deels binnen de grenzen van een landschappelijk waardevol agrarisch gebied (gewestplan , ggek. bij K.B. van 3 april 1979).

Het Hof van Cassatie oordeelde in haar arrest van 22 februari 2005 dat "een landschappelijk waardevol agrarisch gebied" een "agrarisch gebied met bijzondere waarde" is, in de zin van artikel 146, vierde lid Stedenbouwdecreet).

Vermits de werken werden uitgevoerd in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, is art. 146, derde lid, niet van toepassing en wordt de argumentatie van beklaagden op dit punt verworpen als zijnde ongegrond.

4.

Bij een in kracht van gewijsde getreden vonnis van de correctionele rechtbank van Hasselt van 24 oktober 1979 werd beklaagde veroordeeld voor de oprichting van en de instandhouding van een magazijn op het perceel, gelegen te kadastraal gekend onder

Beklaagde beroept zich dan ook ten onrechte op de toepassing van het adagium 'non bis in idem', nu de thans opgesomde wederrechtelijke constructies op andere percelen worden in stand gehouden.

5.

Uit de gegevens van het strafonderzoek blijkt dat op het (eigendom van beklaagde), een aantal wederrechtelijk opgerichte constructies in stand worden gehouden, nl.

- een tot woning L-vorm, die in de jaren 1991-92 werd omgebouwd uit een niet vergunde kippenstal;
- een luifel tegen de achterzijde van deze woning;
- een tuinhuisje van 36 m² in hout met overdekt terras;
- twee volières;
- een duivenhok bestaande uit 2 delen.

Op de eigendom van beklaagde en werden eveneens een aantal wederrechtelijk opgerichte constructies in stand gehouden, nl.

- een winkel, toonzaal, magazijn en werkplaats; bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van 21 september 1983 werden deze constructies geweigerd en bij besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van van 13 juli 1989 werd het beroep niet ingewilligd;

- een stapelplaats van 50,40 m op 39 m;
- een overdekte laadplaats van 34,5 m op 17 m;
- een duivenhok van 14,70 m op 8,50 m, dat nadien werd uitgebreid met een lengte van 3 m en een breedte van 11 m;
- een werkhuis met daarin een duivenhok van 14,70 m op 11,70 m met achteraan een afdak;
- een paardenstal opgericht in snelbouwblokken en afgedekt met een lessenaarsdak in golfplaten;
- de aanleg van een verzande trainingspiste voor paarden;
- een afdakstapelplaats van 35 m op 11,70 m;
- de verharding van de gronden.

Het staat vast dat de niet vergunde bouwwerken zonder de rechtens vereiste stedenbouwkundige vergunning worden in stand gehouden in de geïncrimineerde periode.

6.

Beklaagden verzoeken de toepassing van art. 96 § 4 Stedenbouwdecreet en houden voor dat deze constructies werden opgericht na de inwerkingtreding van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw maar voor de allereerste, definitieve vaststelling van het gewestplan waarbinnen zij gelegen zijn.

Deze bewering wordt door beklaagden niet geloofwaardig gemaakt: noch uit de eigen verklaring, noch uit de door beklaagde beperkt gevoerde administratieve procedure, blijkt dat deze constructies zouden zijn opgericht in de periode maart 1962 - april 1979.

7.

Anders dan beklaagden beweren vormen de drie gevallen waarin art. 146, derde lid, Stedenbouwdecreet 1999 geen één ondeelbaar geheel.

Dit volgt uit het vernietigingsarrest 14/2005 van het Arbitragehof van 19 januari 2005 dat in dat artikel enkel de woorden met betrekking tot het tweede en derde geval vernietigt.

Het eerste geval van art. 146, derde lid, Stedenbouwdecreet is niet ongrondwettig, zodat de rechtbank de prejudiciële vraag niet moet stellen.

8.

Beklaagden hebben doelbewust een inbreuk gepleegd ervan uitgaande dat éénmaal de werken waren gerealiseerd, de toestand zowel zou blijven. De feiten tonen aan dat zij lichtzinnig omspringen met de wettelijke regels. De beklaagden moeten beseffen dat zij zich niet

ongestraft boven de wet kunnen stellen. Dergelijke ingesteldheid is maatschappelijk onaanvaardbaar. Het belang van de gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening kan niet ondergeschikt worden gemaakt aan enig ander belang van de beklaagden.

Rekening houdend met de houding van beklaagden, kan hen geen gunstmaatregel worden verleend maar dient een voorbeeldige bestraffing te worden opgelegd.

9

De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de gemachtigde ambtenaar op 24 februari 2000.

De vordering werd regelmatig (art. 149 DORO) en tijdig (art. 26 Voorafgaande Titel Sv.) ingesteld.

De inbreuk van instandhouding is bewezen en maakt een onrechtmatige toestand uit.

De herstellvordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk. Aan de rechtbank komt geen opportuniteitsbeoordeling van het gevorderde herstel toe (in dezelfde zin: Arbitragehof nr. , 1 maart 2005, overweging B.18.2; Cass., 15 juni 2004).

R.v.St., nr. , 2 april 2004,). Er ligt geen proces-verbaal van vaststelling door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van vrijwillig herstel voor (art. 152 DORO). De beklaagde betwist niet de feitelijke en juridische grondslag van de herstellvordering die op zich een afdoende motivering is (in dezelfde zin: Cass., 4 december 2001,). De

herstellvordering moet niet negatief gemotiveerd zijn (Cass., 16 december 2003,

). De bouwwerken worden instandgehouden zonder de wettelijk vereiste voorafgaande stedenbouwkundige vergunning. Er zijn geen elementen die de herstellvordering zouden aantasten door machtsoverschrijding of machtsafwendings (in dezelfde zin: Cass., 3 maart 2004,). De hersteltermijn wordt hierna bepaald in functie van de omvang van het herstel.

*** *** ***

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,38,40

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146,

147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

Wet 05.03.1952 art.1 en Wet 07.02.2003

Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door KB. 19.12.2003 art. 23

Wetten 30.10.1998 en 26.06.2000 en KB. 20.07.2000 (i.v.m. euro)

Verordeningen (EG) nr. 1103/97, Raad van 17 juni 1997 en nr. 974/98, Raad van 3 mei 1998

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

*** *** ***

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statuerende OP TEGENSPRAAK;

VERBETERT en VULT de dagvaarding als volgt aan:

Verdacht van te vanaf 11 oktober 1993 tot minstens 9 januari 2004 een aantal constructies in stand te hebben gehouden zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning.

Eerste beklaagde

VERKLAART beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en verbeterd en aangevuld bij huidig vonnis.

STELT VAST dat er eveneens feiten gepleegd werden na 31.12.2001, doch voor 01.03.2004, zodat de wet van 26.06.2000 op de opdecietmen van toepassing is.

VEROORDEELT beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 200 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 1.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

VERPLICHT de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 55 euro.

VERWIJST beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschieden door de openbare partij, begroot op de som van 56,21 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

LEGT aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Tweede beklaagde

VERKLAART beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en verbeterd en aangevuld bij huidig vonnis.

STELT VAST dat er eveneens feiten gepleegd werden na 31.12.2001, doch voor 01.03.2004, zodat de wet van 26.06.2000 op de opdecimen van toepassing is.

VEROORDEELT beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 200 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 1.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

VERPLICHT de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 55 euro.

VERWIJST beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschieden door de openbare partij, begroot op de som van 56,21 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

LEGT aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Derde beklaagde

VERKLAART beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en verbeterd en aangevuld bij huidig vonnis.

STELT VAST dat er eveneens feiten gepleegd werden na 31.12.2001, doch voor 01.03.2004, zodat de wet van 26.06.2000 op de opdecimen van toepassing is.

VEROORDEELT beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 200 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 1.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

VERPLICHT de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 55 euro.

VERWIJST beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 56,21 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

LEGT aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

*** *** ***

BEVEELT op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door de complete afbraak van de wederrechtelijk opgerichte constructies en het tenietdoen van de reliëfwijziging onder verbeurte van een dwangsom van € 247 per dag.

ZEGT VOOR RECHT dat de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien. Kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DE TIENDE KAMER**,
6 september 2005, alwaar zetelden:

, Ondervoorzitter, enige rechter,
, Substituut Procureur des Konings,
, Afgevaardigd Adjunct-griffier.